

تاثیر ارزش‌های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری؛ با توجه به نقش‌های تعدیل‌کنندگی تعهد مدیریت ارشد و فشار ذینفعان (مطالعه موردی شرکت‌های تولیدکننده لوازم خانگی استان تهران)

فریبا صباغان کرمان

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری مدیریت، موسسه آموزش عالی پرندک، ایران. (نویسنده مسئول)
saba_f82@yahoo.com

دکتر حسن همتی

دکترای حسابداری و عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی پرندک، ایران.
hemmati_h433@yahoo.com

دکتر شهرام بابالویان

دکترای مدیریت مالی، مدرس گروه حسابداری موسسه آموزش عالی پرندک، ایران.
Sh.babaloo@yahoo.com

شماره ۲۸ / تابستان ۱۳۹۹ (جلد چهارم) / صص ۴۱-۶۲
چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره سوم)

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی تاثیر ارزش‌های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری؛ با توجه به نقش‌های تعدیل‌کنندگی تعهد مدیریت ارشد و فشار ذینفعان (مطالعه موردی شرکت‌های تولیدکننده لوازم خانگی استان تهران) می‌باشد. با استفاده از نرم افزار اس پی اس در سطح آمار توصیفی و در سطح آمار به وسیله نرم افزار PLS سازه متغیرهای تحقیق و شاخص‌های منتج از آن‌ها به وسیله آزمون تحلیل عاملی تاییدی بررسی و با استفاده از مدلسازی معادلات ساختاری به آزمون فرضیه‌های تحقیق پرداخته شد. اطلاعات مربوط به پاسخ‌های ۲۲۱ نفر از مدیران عامل، مدیران مالی، حسابداران مدیریتی، حسابرسان داخلی و مدیران منابع انسانی شرکت‌های تولیدی لوازم خانگی استان تهران جمع‌آوری شد تا بر اساس پرسشنامه محقق ساخته رابطه بین متغیرها برای آزمون فرضیه‌های تحقیق بررسی شود. نتایج تحلیلی فرضیه نخست نشان داد که مقدار آماره تی بدست آمده در پژوهش برابر با ۷,۱۵۰ و بالاتر از ۱,۹۶ می‌باشد و دلیل بر اثبات و تایید فرضیه نخست دارد. در خصوص فرضیه دوم، نتایج آماره تی مشخص ساخت که معنی داری تاثیر متغیر تعدیلگر اول پذیرفته شده است به طوری که مقدار ۱,۸۰۹ را به خود اختصاص داده که بالاتر از ۱,۹۶ بوده و متعاقباً مقدار پی ۰,۰۳۶ را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر، ضریب مسیر این اثر ۰,۳۱۵ بوده که نشان دهنده مثبت بودن اثر متقابل است. یعنی با ورود متغیر تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد تاثیر ارزش‌های اصلی پایداری روی مدیریت ریسک پایداری تقویت می‌گردد. در ارتباط با فرضیه سوم، نتایج آماره تی مشخص ساخت که معنی داری تاثیر متغیر تعدیلگر دوم پذیرفته شده است به طوری که مقدار ۲,۴۸۲ را به خود اختصاص داده که بالاتر از ۱,۹۶ بوده و متعاقباً مقدار پی ۰,۰۰۷ را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر، ضریب مسیر این اثر ۰,۳۱۱ بوده که نشان دهنده

مثبت بودن اثر متقابل است. یعنی با ورود متغیر تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد تأثیر ارزش های اصلی پایداری روی مدیریت ریسک پایداری تقویت می گردد.

واژگان کلیدی: ارزش های اصلی پایداری، مدیریت ریسک پایداری، تعهد مدیریت ارشد، فشار ذینفعان، شرکت های تولیدکننده لوازم خانگی استان تهران.

مقدمه

مسائل و چالش های در حال ظهور در حوزه پایداری، مانند خطر تغییرات جوی، افزایش افسارگسیخته جمعیت و بروز ریسک های پایداری غیرقابل پیش بینی، به طور مداوم بر رشد پایدار تأثیر می گذارد (بوی و ویلرز^۱، ۲۰۱۷؛ ویجثیلیک و همکاران^۲، ۲۰۱۷). به دلیل این همین نگرانی ها، مدیریت ریسک پایداری^۳ مورد توجه واقع شده است، زیرا این امر بر عملکرد سازمانی بلند مدت تأثیر می گذارد (اندرسون^۴، ۲۰۰۶؛ لانسن و همکاران^۵، ۲۰۱۴ و ساراوانامو^۶، ۲۰۱۸). مدیریت ریسک پایداری، بنابر تعریف اندرسون و اندرسون^۷ (۲۰۰۹) با ریسک های محیطی و اجتماعی مرتبط است. بر همین اساس، شرکت ها تحت فشار قرار می گیرند تا نسبت به مسئولیت محیط زیست و مسئولیت اجتماعی خود پاسخگو باشند. نویسندگان، در مطالعات خود به شش مؤلفه مدیریت ریسک پایداری اشاره می کنند: (الف) گرم شدن کره زمین و تغییرات آب و هوایی، (ب) تحریم های مختلف، (ج) مسئولیت محیط زیستی، (د) اکوسیستم ها، (ه) مسئولیت اجتماعی، و (د) پاسخگویی مدیران و کارگزاران ارشد. استدلال اصلی این است که اگر سازمانها مدیریت ریسک پایداری را به صورت واقعی و فعالانه اتخاذ کنند، می توانند به مدیریت با مسئولیت پذیری محیطی و اجتماعی با کیفیت بالا دست یابند. مدیریت ریسک پایداری، یک ضرورت اساسی برای توسعه پایدار سازمان ها است، زیرا عدم مدیریت ریسک های پایداری ممکن است منجر به عواقب منفی برای مزیت رقابتی و بقای بلند مدت کسب و کار شرکت ها شود (اندرسون، ۲۰۰۶). با این حال، ادبیات موجود شواهد محدودی را برای محرکهای انگیزه سازمانی برای شرکت در مدیریت ریسک پایداری نشان می دهد. به طور خاص، ادبیات پژوهشی در مورد انطباق استراتژیک محرک های پایداری داخلی و خارجی در مدیریت ریسک پایداری، دارای سکون و ایستایی است (ویجثیلیک و همکاران، ۲۰۱۹). بر همین اساس، در این پژوهش، مشخص خواهد شد که سازمان ها تا چه اندازه روش های پایداری را در ارزش های اصلی خود، به منظور تسهیل مدیریت ریسک پایداری لحاظ می کنند. ارزش های اصلی به سیستم های کنترل مدیریتی گفته می شود که تیم مدیریت ارشد از آنها برای ایجاد درک مشترک اهداف سازمانی در بین ذینفعان استفاده می کند (جولاندز و همکاران، ۲۰۱۵). ادبیات پژوهشی حاضر، بر استفاده از سیستم های کنترل مدیریت را در طراحی و اجرای استراتژی های سازمانی تأکید می کند (آکروید و همکاران^۸، ۲۰۱۶). کنترل های مدیریتی که استراتژی های پایداری شرکت را تسهیل می کنند، توانایی مدیریت ریسک پایداری را دارند و فرصت هایی را برای ارتقاء تغییرات سازمانی فراهم می کنند (ویجثیلیک و همکاران، ۲۰۱۶). علاوه بر این، ماهیت کنترل های مدیریتی که برای مدیریت ریسک ها استفاده می شود، بر استراتژی هایی تأکید می کند که بر جهت و عملکرد سازمان متمرکز هستند (سیمونز^۹، ۱۹۹۱). شواهد تجربی نشان می دهد که هم سیستم کنترل مدیریت و هم مدیریت ریسک، پتانسیل تغییر رفتار و شیوه های سازمانی را دارند (بوی و ویلرز،

1. Bui & de Villiers

2. Wijethilake et al

3. Sustainability risk management (SRM)

4. Anderson

5. Lenssen et al

6. Saravanamuthu

7. Anderson and Anderson

8. Akroyd et al

9. Simons

۲۰۱۷). در حالی که ادبیات موجود ارتباط بین کنترل های مدیریتی و مدیریت ریسک را تشخیص می دهد (مایکس^۱، ۲۰۰۹؛ وودز^۲، ۲۰۰۹)، مطالعات بسیار اندکی، استفاده از کنترل های مدیریتی در مدیریت ریسک پایداری را بررسی کرده اند. یکی از محدود و شاید انگشت شمار پژوهش های معتبر، پژوهش صورت گرفته توسط بوی و دی ویلرز (۲۰۱۷) است که چگونگی استفاده سازمان ها از استراتژی های تجاری و حسابداری مدیریت را در پاسخ به خطرات و فرصت های ناشی از تغییر سیاست های تغییر وضعیت آب و هوا بررسی می کند. با این حال، در مورد میزان حمایت ارزش های اصلی پایداری از مدیریت ریسک های پایداری، شناخت بسیار کمی وجود دارد. اگرچه استدلال شده است که ارزش های اصلی پایداری از مدیریت ریسک پایداری پشتیبانی می کند، اما ادبیات پژوهشی نشان می دهد که این تأثیر به احتمال زیاد تحت تأثیر عوامل زمینه ای داخلی و خارجی از جمله (الف) تعهد مدیریت ارشد به پایداری و (ب) فشار ذینفع برای پایداری است (ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۹). تعهد مدیریت عالی بخشی جدایی ناپذیر در اجرای هرگونه روش پایداری است، بدون آن ممکن است اجرای آن عملی نباشد (ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۷). مساله پژوهش حاضر نیز با بررسی پژوهش های پیشین، بر این مبنا شکل می گیرد که به منظور پاسخگویی مؤثر، سازمان ها و شرکت تولیدی ایرانی باید با ذینفعان تعامل پویا داشته باشند، روابط بلند مدت را توسعه داده و انتظارات آنها را برآورده سازند. پوندیویلا و همکاران (۲۰۱۳) تأکید می کنند که درک مدیران از فشار ذینفعان، نقش ذینفعان را در تدوین استراتژی و عملکرد محیط زیست شرکت ها تعیین می کند. اگرچه مطالعات اندکی کاربردهای ریسک پایداری را مورد بررسی قرار داده، اما توجه کمی به درک تأثیر ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری و تأثیر تعهد مدیریت ارشد و فشارهای ذینفعان در مورد پایداری شده است. بخش عمده ای از تحقیقات موجود در مورد ارزش های اصلی پایداری بر پایداری مربوط به ریسک زنجیره تأمین متمرکز شده است. در پاسخ به این مهم، این پژوهش، با هدف افزایش فهم و درک ما از اثرات تعدیل کننده تعهد مدیریت ارشد و فشار ذینفعان بر رابطه بین ارزش های اصلی پایدار و مدیریت ریسک پایداری، انجام می گیرد و دو سوال اصلی برای پاسخ به این اهمیت مطرح می شود تا قوام دهنده پژوهش حاضر باشد:

۱. تأثیر ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری چیست؟
۲. تعهد مدیریت ارشد و فشار ذینفعان در رابطه بین ارزش های اصلی پایداری و شیوه های مدیریت ریسک پایداری چیست؟

پیشینه پژوهش

مفهوم مدیریت ریسک سازمانی و مدیریت ریسک پایدار

ارکان مدیریت ریسک سازمانی، به راه و روشی که یک شرکت یا سازمان بر مبنای آن، فرآیندهای مدیریت ریسک را پایه گذاری کرده و به بهبود تصمیم گیری های مهم شرکت می پردازد، اشاره دارد (فانستون و واگنر^۳، ۲۰۱۰). بر اساس نظر دلویت^۴ (۲۰۰۹ و ۲۰۱۰) مدیریت ریسک به عنوان یک مکمل اصلی عمل می کند که انسجام و پیوستگی تلاش های مدیریت ریسک فردی یک سازمان را به همراه دارد. ارکان مدیریت ریسک شامل سیاست ها، رویه ها، فرایندها و ساختار سازمانی برای تسهیل در پیشرفت قابلیت های مدیریت ریسک می باشد (ماناب و عزیز^۵، ۲۰۱۹). تعاریف زیادی برای مفهوم مدیریت ریسک سازمانی ارائه شده است. پرین و همکاران^۶ (۲۰۰۰) مدیریت ریسک سازمانی را به عنوان

1. Mikes
2. Woods
3. Funston & Wagner
4. Deloitte
5. Manab & Aziz
6. Perin et al

رویکردی دقیق برای ارزیابی و شناسایی ریسک های ناشی از همه منابعی که دستیابی به اهداف استراتژیک و هدف یک سازمان را تهدید می کنند، تعریف می کنند. علاوه بر این، ریسک هایی را نشان می دهد که بیانگر فرصت های مربوط به استفاده از مزیت رقابتی می باشد. دیلاوچ^۱ (۲۰۰۰) از سویی دیگر، مدیریت ریسک سازمانی را یک رویکرد ساختار یافته و مدون تعریف می کند که استراتژی، فرآیندها، افراد، فناوری و دانش را با هدف ارزیابی و مدیریت عدم قطعیت هایی که شرکت ها هنگام ایجاد ارزش با آن روبرو می شوند، تراز می کند. تعاریف حاکی از آن است که مدیریت ریسک سازمانی یک رویکرد جامع در مدیریت ریسک است که با نگاهی به پورتفوی از ریسک ها می توان به آن اشاره کرد. فرآیندی که مطابق با استراتژی شرکت می باشد؛ و شامل کارمندان در تمام سطوح سازمان می شود. اجرای آن به منظور افزایش ارزش سهامداران است (عزیز و ماناب، ۲۰۱۶).

در خصوص تبیین مفهوم مدیریت ریسک پایدار، باید گفت که ریسک پایداری، حوزه ای جدید و در حال ظهور در ریسک و یکی از حوزه های ریسک مهم قرن بیست و یکم به شمار می آید. در ارتباط با ریسک پایداری، مدیریت ریسک پایداری به عنوان یک استراتژی کسب و کار مطرح می شود که اهداف سود را با «استراتژی ها و سیاست های سبز داخلی»^۲ تراز می کند. این سیاست ها به دنبال کاستن اثرات منفی محیط زیستی همراه با کاهش استفاده از منابع طبیعی و کاهش انتشار کربن، مواد سمی و فرآورده های فرعی هستند (زیو،^۳ ۲۰۱۳). هدف مدیریت ریسک پایداری این است که این هم تراز به اندازه کافی کارآمد باشد تا ضمن حفظ محیط زیست، کسب و کار را توسعه داده و حفظ کند. مدیریت ریسک پایداری، همچنین در مورد ریسک های مسئولیت محیطی و اجتماعی تعریف شده است. مدیریت ریسک پایداری، به عنوان بخشی مهمی در مدیریت ریسک سازمانی در نظر گرفته می شود و یک عنصر اصلی "توسعه پایدار" است و مربوط به مدیریت خطرات زیست محیطی، اخلاق و عدالت اجتماعی می باشد (اندرسون^۴، ۲۰۰۵). مدیریت ریسک پایداری، گامی دیگر در تکامل از حوزه های سنتی مدیریت ریسک کسب و کار مانند عملیات، بازاریابی از فاجعه^۵ و امنیت است. مدیریت ریسک پایداری، مدیریت ریسک را در سطح بالاتری از جمله تولید، ساخت و مدیریت تأمین کنندگان یا مواد در نظر می گیرد (زیو، ۲۰۱۳). پیاده سازی فرآیند پایداری شامل سه ارزش مهم شامل رشد، بازده سرمایه و مدیریت ریسک می باشد. شرکتی که نتواند ریسک مربوط به پایداری را مدیریت کند، توسط قانون گذاران با جریمه های روبرو شده و اعتبار شرکت ها نیز متعاقب آن رو به افول می گذارد (عزیز و همکاران، ۲۰۱۶). رشد و بازده سرمایه شرکت با استراتژی پایدار اجرا شده توسط شرکت تقویت می شود (بونینی و گورنر^۶، ۲۰۱۱). بسیاری از شیوه های مدیریت ریسک بر تجزیه و تحلیل کمی تمرکز دارند. مدیریت ریسک پایداری، دربرگیرنده ی ریسک های مرتبط با اعتبار ناشی از تأثیرات اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی می باشد (مک دونالد^۷، ۲۰۱۱). براساس نظر اندرسون (۲۰۰۷) "مدیریت ریسک پایداری با ریسک های ناشی از حوزه های مسئولیت اجتماعی محیط زیست و شرکت ها سروکار دارد". مدیریت ریسک پایداری به مدیریت همه ریسک های شرکت ها در رابطه با جنبه های اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی اشاره دارد (ییلماز و فلوریس^۸، ۲۰۱۰). قطعاً، مدیریت ریسک پایداری فرایندی است که طیف گسترده ای از ریسک های ناشناخته و جدید را شناسایی و مدیریت می کند که از موضوعات پایداری برای دستیابی به ارزش

1. Deloach

2. Internal green strategies and policies

3. Zu

4. Anderson

5. Disaster recovery

6. Bonini and Gorner

7. MacDonald

8. Yilmaz and Flouris

پایدار برای بقای طولانی مدت ناشی می شود. به دلیل پیچیدگی ریسک های ناشی از کسب و کار، مدیریت ریسک پایدار، باید در چارچوب مدیریت ریسک سازمانی در نظر گرفته شود (اندرسون و اندرسون^۱، ۲۰۰۹).

ارزش های اصلی پایدار

واضح ترین تعریف از ارزش پایدار توسط هارت و میلشتین^۲ (۲۰۰۳) در "ایجاد ارزش پایدار" ارائه شده است. هارت و میلشتین (۲۰۰۳) ارزش پایدار را به عنوان "استراتژی ها و رویه هایی تعریف می کنند که در حالی که به ایجاد ارزش برای سهامداران منجر می شود، به جهانی پایدار نیز کمک می کند. چارچوب هارت و میلشتین شامل روش ها و مقیاس های ثابت برای تعریف ارزش پایدار است و تأثیرگذارترین نوع خود در زمینه علمی به شمار می آید. اندازه گیری ارزش پایدار در مدل آنها در دو شاخص یعنی مکانی (ذینفعان داخلی و خارجی) و زمانی (جهت گیری کوتاه مدت، متوسط و بلند مدت) می باشد. با این حال، این مدل بیش از یک دهه و نیم پیش، در سال ۲۰۰۳ معرفی شد. دستور کار پایداری از آن زمان به طرز چشمگیری تغییر کرده است. در سال ۲۰۱۵، سازمان ملل متحد "اهداف توسعه پایدار ۲۰۳۰"^۳ را صادر کرد که به منظور تعریف جامع و بین المللی از پایداری آورده شده است. اهداف توسعه پایدار ۲۰۳۰، تمامی موارد مربوط به خط مشی سه گانه، نه فقط محیط زیست را شامل می شود: فقر، نابرابری، تغییرات آب و هوایی، تخریب محیط زیست، صلح و عدالت. یکی دیگر از تحولات چشمگیر دو دهه اخیر، بحران مالی سال ۲۰۰۸ بود که خطرات "کوتاه مدت گرائی"^۴ را بر پیشینه سازی سود، متمرکز نمود. این پیامدها، که بسیاری غیرقابل برگشت نیز بود، شامل افت شاخص های سهام، فروپاشی موسسات مالی، بیکاری، فقر و افزایش نابرابری بود (هیزر^۵، ۲۰۱۱). بحران مالی این سوال چالش برانگیز را مطرح نمود که آیا "مسئولیت اجتماعی شرکت"^۶ تهدیدی برای کسب و کارها محسوب می شود یا می تواند به عنوان یک فرصت ایده آل در نظر گرفته شود؟ (جیاناراکیس^۷، ۲۰۱۱). سرانجام، آنچه که با عنوان "انقلاب صنعتی چهارم"^۸ خوانده می شود، درک ما از کسب و کار و فرآیند ایجاد ارزش را مختل کرده است. رقمی سازی به عنوان عامل اصلی تحول در همه بخش های اقتصاد جدید شناخته شده است (کاگرمن^۹، ۲۰۱۵). در این زمینه، دارایی های نامشهود، مانند حق ثبت اختراع، دانش، توانایی منابع انسانی و غیره، به بخش اصلی ارزش یک شرکت تبدیل شده اند (فدراسیون حسابداران اروپا^{۱۰}، ۲۰۱۹). اگرچه اصطلاح "ارزش پایدار" غالباً در ادبیات پژوهشی بررسی می شود، اما این مفهوم به خوبی تعریف نشده است. اصطلاحات مترادف مشترک عبارتند از: "هم آفرینی ارزش"^{۱۱}، "ارزش مشترک"^{۱۲}، "ارزش اجتماعی"^{۱۳}، "ارزش محیطی"^{۱۳} و "ارزش ذینفعان". عباراتی که با بیشترین فراوانی ظاهر می شوند عبارتند از: "ارزش مشترک" و "ارزش پایدار" (پورتر و کرامر^{۱۳}، ۲۰۱۹).

تعهد مدیریت ارشد

1. Anderson and Anderson
2. Hart and Milstein
3. 2030 Sustainable Development Goals (SDGs)
4. Short-termism
5. Heyzer
6. Corporate social responsibility (CSR)
7. Giannarakis
8. Fourth Industrial Revolution
9. Kagermann
10. Federation of European Accountants FEE
11. value co-creation
12. shared value
13. Porter and Kramer

نویی و همکاران^۱ (۲۰۰۰) تعهد سازمانی را به عنوان درجه و میزانی معرفی می کنند که یک کارمند از طریق سازمان تعریف می شود و تمایل دارد تا اهداف سازمانی را محقق سازد. همین عقیده توسط رابینز^۲ (۲۰۰۷) بیان شده است که تعهد سازمانی، درجه ای است که یک کارمند با یک سازمان خاص و اهداف و آرمان های آن برای حفظ عضویت در سازمان شناخته می شود. تعاریف تعهد سازمانی که قبلاً بیان شده بود شده بود، توسط لوتانز^۳ (۲۰۰۶) خلاصه می شود: "به عنوان یک نگرش، تعهد سازمانی اغلب به عنوان (۱) تمایل به انجام سطح بالایی از تلاش در راستای اهداف سازمان و (۲) یقین و اطمینان به ارزش و اهداف سازمان تعریف می شود. "تعهد معمولاً با عواملی نظیر انسجام گروهی، یکپارچگی، جامعه پذیری، روحیه، رهبری یا وفاداری مرتبط با موضوعات قدرت در ارتباط است (رابینز، ۲۰۰۷). تعهد اغلب با وفاداری نسبت به: خود، دیگران، گروهی از افراد، سازمان یا ایدئولوژی: هم جهت می باشد. با این حال، به طور کلی جوهر تعهد وفاداری است. تعهد به عنوان رابطه ای از خودگذشتگی فردی به سازمان تلقی می شود. وفاداری و جهت گیری هدف، دو مفهوم یکپارچه به معنای تعهد می باشند (سیف الله، ۲۰۱۴). مدیریت ارشد، بالاترین نهاد تصمیم گیرنده در سازمان می باشد. آنها به عنوان بالاترین مقامات یا مدیران در سازمان، وظیفه دستیابی به اهداف را از طریق و با اعضای دیگر بر عهده دارند (ویلن و هانگر^۴، ۲۰۰۶). وظیفه مدیریت ارشد، چندبعدی است و به سمت دستیابی به رفاه عمومی سازمان، که از رسالت، اهداف، استراتژی ها و فرایندهای کسب و کار ایجاد می شود، جهت گیری شده است. بنابراین، مدیریت ارشد باید مهارت هایی داشته باشد تا بتواند فرایند برنامه ریزی استراتژیک را به طور مؤثر مدیریت کند. آنها در مورد موفقیت یا عدم موفقیت سازمان، موضع تعیین کننده ای دارند. با استناد به توضیحات فوق می توان نتیجه گرفت که تعهد مدیریت عالی یکی از مهمترین ویژگی های توانمندسازی سازمانی است (رابینز، ۲۰۰۷). مدیریت ارشد، نقش حیاتی و بنیادین در پیاده سازی استراتژی های پایدار ایفا می کند، زیرا این تصمیمات دربردارنده تعهد به منابع و تغییرات سازمانی می باشد (بانسال و روث^۵، ۲۰۰۰ و گونزالو- بنیتو، ۲۰۱۰). بانسال و روث (۲۰۰۰) خاطرنشان کردند که تعهد مدیریت ارشد برای تشخیص میزان تمرکز و توجه سازمان ها به موضوع پایدار، بسیار ضروری است. ویجیلیک و همکاران (۲۰۱۷) بیان می دارند که اگرچه سازمان ها سیاست ها و شیوه های پایدار را به عنوان یک فشار نهادی هنجاری حفظ می کنند، اما تعهد مدیریت ارشد به فلسفه پایدار، شاخص های اصلی تعیین کننده موفقیت اجرای استراتژی های پایدار به شمار می آیند. علاوه بر این، مدیریت ارشد متعهد به ارزش های پایدار، گاهی اوقات برنامه ریزی پایدار خود را بدون توجه به برنامه سازمانی پیش می برد. طور سنتی، گرچه ریسک پایدار اکثراً موضوعی خارج از سازمان تلقی می شود، اما اهمیت روزافزون موضوعات پایدار برای سازمان ها بر درونی کردن استراتژی های سازمانی تأثیر می گذارد؛ به طور خاص، وظیفه اصلی مدیریت شناسایی و سرمایه گذاری در پروژه هایی است که بالاترین بازده ممکن را ایجاد می کنند. بنابراین، به نظر می رسد، تعهد مدیریت ارشد به پایدار نقش مهمی در مدیریت ریسک پایدار دارد (ویجیلیک و همکاران، ۲۰۱۹).

فشار ذی نفعان

1. Noe et.al
2. Robbins
3. Luthans
4. Wheelen and Hunger
5. Bansal & Roth

مطابق نظریه ذینفعان، فشارهای ذینفعان منجر به ایجاد انگیزه قابل توجهی برای سازمان ها جهت اتخاذ شیوه های مختلف زیست محیطی می شوند (بایسی و وریک^۱، ۲۰۰۳؛ ایزی و لینوکس^۲، ۲۰۰۶). فریمن^۳ (۱۹۸۴) ذینفعان را به عنوان "هر گروه یا فردی که می تواند بر دستیابی به اهداف یک سازمان تأثیر بگذارد یا تحت تأثیر آن قرار گیرد" تعریف می کند. در این تعریف، فریمن (۱۹۸۴) این موضع را اتخاذ کرد که بر مبنای آن، شرکت ها پیامدهای بیرونی ایجاد می کنند که بر بسیاری از طرفین تأثیر می گذارد و هم تأثیر داخلی و هم تأثیر خارجی دارد. پیامدهای بیرونی، اغلب باعث می شوند تا ذینفعان فشارها را بر شرکت ها افزایش دهند تا تأثیرات منفی را کاهش داده و بر موارد مثبت بیفزایند. در نظریه نهادی، استدلال می شود که "مشارکت ذینفعان" به منظور ایجاد مشروعیت اجتماعی برای شرکت ها مهم است. قابلیت های سازمانی که همکاری و یادگیری زیست محیطی را تقویت می کنند بخش مهمی از تعامل ذینفعان است. پاسخ گویی به فشار ذینفعان به توانایی های یادگیری سازمانی احتیاج دارد، به ویژه هنگامی که فشارهای متناقضی از انواع ذینفعان، وجود داشته باشد (رووم و ویجن^۴، ۲۰۰۶). ذینفعان هم ذینفعان داخلی و خارجی را شامل می شود. ذینفعان داخلی به حوزه آموزش سازمانی مربوط می باشند زیرا کارمندان، غالباً مبتکر و گیرنده فعالیت های محیطی کنشگرایانه یک سازمان به شمار می آیند (دایلی و هوانگ^۵، ۲۰۰۱؛ هانا و همکاران^۶، ۲۰۰۰). پشتیبانی و رهبری از مدیران ارشد برای اطمینان از درک گسترده سازمان و تعهد به مسائل زیست محیطی بسیار حیاتی است (زو و همکاران^۷، ۲۰۰۸). این تعهدات برای اتخاذ برنامه های جدید زیست محیطی و بهبود استراتژی سازمانی محیط زیستی با گذشت زمان از اهمیت اساسی برخوردار شده است. به ویژه، نگرش ها و دیدگاه های مدیریتی (کوردانو و فریز^۸، ۲۰۰۰)، تفسیرهای مدیریتی (شارما^۹، ۲۰۰۰) و ارزش های محیط زیستی و رهبران ارشد، همه بر تصمیم گیری های مدیریتی در رابطه با فعالیت های زیست محیطی آن تأثیر می گذارند (فرناندز و همکاران^{۱۰}، ۲۰۰۳؛ شارما، ۲۰۰۰). بنابراین، کارکنان، به عنوان ذینفعان داخلی نقش مهمی در اتخاذ شیوه های عملیاتی محیط زیست دارند. سازمان هایی که نسبت به فشارهای ذینفعان داخلی (کارکنان و مدیران) به منظور اجرای ابزارهای مدیریت محیط زیست کنش گرایانه تاب آوری دارند، یک چرخه مطلوب ایجاد می کنند که منجر به فشارهای اضافی از طرف ذینفعان داخلی می شود. بدین معنی که، با اجرای آموزش های زیست محیطی، شرکت ها ممکن است می توانند متقاضیان با استعدادی را استخدام نمایند که دارای اولویت جدی برای کار در بنگاه هایی با فلسفه های مدیریت محیط زیست کنش گرایانه هستند. این استدلال ها حاکی از آن است که شرکت ها برای شناسایی و تعیین فشارهای ذینفعان داخلی (کارمندان) خود، برنامه های حسابرسی زیست محیطی را پیاده سازی می کنند (سارکیس و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۰). ذینفعان خارجی بر خلاف ذینفعان داخلی، کنترل منابع سازمانی مهم را در دست ندارند (شارما و هنریاک^{۱۲}، ۲۰۰۵). در عوض، آنها این توانایی را دارند که افکار عمومی را به نفع یا در تقابل با اقدامات محیطی سازمان تنظیم یا بسیج کنند (فریمن^{۱۳}، ۱۹۸۴). گروه های ذینفع خارجی،

1. Buysse and Verbeke
2. Eesley and Lenox
3. Freeman
4. Roome and Wijen
5. Daily and Huang
6. Hanna et al
7. Zhu et al
8. Cordano and Frieze
9. Sharma
10. Fernandez et al
11. Sarkis et al
12. Sharma and Henriques
13. Freeman

شامل مشتریان، کارگزاران دولت، سهامداران و جامعه می باشند. نهادهای نظارتی و دولت (بکر^۱، ۲۰۰۷) مشخص ترین و ویژه ترین ذینفعان خارجی در مورد مسائل زیست محیطی هستند و به طور معمول با فشارهای اجباری همراه هستند (ژو و سارکیس، ۲۰۰۷). ذینفعان "افراد و هیئت موسسانی هستند که به طور داوطلبانه یا غیر داوطلبانه در ایجاد ثروت شرکت ها مشارکت دارند و بنابراین ذینفعان بالقوه آن محسوب می شوند" (پوست و همکاران^۲، ۲۰۰۲). نظریه ذینفعان بیان می دارد که سازمان ها برای تحقق اهداف سازمانی باید انتظارات اعضای مؤثرتر مانند کارمندان، مشتریان، تأمین کنندگان، دولت، رقبا، رسانه ها و جامعه را در نظر بگیرند (فریمن، ۱۹۸۴). طبق گفته فریمن (۱۹۸۴)، سازمان ها می توانند در صورت ایجاد روابط طولانی مدت مثبت با ذینفعان، به بقای خود ادامه دهند. فیگ و شلتیگر (۲۰۰۰) نشان می دهند که موفقیت مالی سازمان و مشروعیت سهامداران آن در هم تنیده است. این مفهوم حاکی از آن است که رابطه با ذینفعان هنگامی ایجاد می شود که یک سازمان رویکرد مدیریتی را اتخاذ کند که دارای پایداری باشد و ابعاد اقتصادی، اجتماعی و محیطی را در سیستم ها و فرآیندهای خود ادغام نماید (جولاندز و همکاران، ۲۰۱۸). نظریه ذینفعان همچنین در خصوص توضیح راهکارهایی که سازمان ها در موقعیت های خاص در ارتباط با اخلاق کسب و کار، حاکمیت شرکت ها، مسئولیت اجتماعی آنها، حفاظت از محیط زیست (رودریگو و همکاران^۳، ۲۰۱۳)، توسعه پایدار و پایداری بکار می گیرند، استفاده می شود (هوریش و همکاران^۴، ۲۰۱۴؛ روندینلی و بری^۵، ۲۰۰۰؛ استیورر و همکاران^۶، ۲۰۰۵). هریش و همکاران (۲۰۱۴) نشان می دهند که مضامین اصلی هر دو نظریه ذینفعان و پایداری از نظر ایجاد ارزش بلند مدت زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی برای ذینفعان و سازمان مشابه هستند.

پیشینه های پژوهشی داخلی و خارجی بر مبنای نویسنده/عنوان و نتایج در قالب جداول زیر عنوان می گردد:

جدول (۱): پیشینه های پژوهشی داخلی بر مبنای نویسنده/عنوان و نتایج

نویسنده / سال	عنوان پژوهش	نتیجه پژوهش
احمدی خوشابری و کاردوست پوستین سرایی (۱۳۹۸)	بررسی تاثیر گزارشگری پایدار بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران	این پژوهش با هدف بررسی تاثیر گزارشگری پایدار بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران انجام شد. مدیریت ریسک شرکت و گزارشگری پایدار شرکت متغیر مستقل تحقیق و متغیر عملکرد مالی، متغیر وابسته تحقیق بودند. نمونه آماری تحقیق شامل ۹۶۶ سال-شرکت مشاهده (۷ سال مالی و ۱۳۸ شرکت) طی بازه زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ از شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بود. تجزیه و تحلیل فرضیه های تحقیق با استفاده از روش رگرسیون ترکیبی و رگرسیون پانل دیتا با استفاده از نرم افزار اقتصادسنجی Eviews10 انجام گردید. تجزیه و تحلیل فرضیه ها در این تحقیق با استفاده از روش تخمین EGLS در سطح اطمینان ۹۵ درصد نشان داد که مدیریت ریسک شرکت تاثیر معناداری بر عملکرد مالی شرکت ندارد. گزارشگری پایدار تاثیر منفی و معناداری بر عملکرد مالی دارد، بر این اساس می توان عنوان نمود با افزایش گزارشگری پایدار، عملکرد مالی شرکت کاهش می یابد و در نهایت نتایج نشان داد که گزارشگری پایدار تاثیر معناداری بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی ندارد.
رضایی (۱۳۹۸)	بررسی ارتباط بین نوآوری های	این پژوهش به بررسی ارتباط بین نوآوری های حسابداری و گزارشگری پایداری در

1. Backer
2. Post et al
3. Rodrigue et al
4. Hörisch et al
5. Rondinelli & Berry
6. Steurer et al

راستای توسعه پایداری (مطالعه موردی: شرکت ایرانخودرو) پرداخته است. نتایج پژوهش انجام شده نشان داده است که نوآوری حسابداری میتواند با گزارشگری پایداری در راستای توسعه پایداری شرکت ایرانخودرو ارتباط مثبت و معنادار داشته باشد تلاش این پژوهش برای استفاده از امکانات جدید در حوزه حسابداری می باشد تا سازمان بتواند به عنوان ابزاری برای بهبود گزارشگری پایداری خود کمک گرفت.	حسابداری و گزارشگری پایداری در راستای توسعه پایداری (مطالعه موردی: شرکت ایرانخودرو)
نتایج حاصل از آزمون فرضیات این پژوهش نشان می دهد میان مولفه های استراتژی زیست محیطی، عدم اطمینان محیط زیست و تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین، بین مولفه های تدارکات پایدار و طراحی پایدار استراتژی های زیست محیطی و عملکرد سازمانی نیز ارتباط معناداری وجود دارد.	اثرات استراتژی و عدم اطمینان زیست محیطی و تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی در شرکت های تولیدی استان چهار محال و بختیاری

جدول (۲): پیشینه های پژوهشی خارجی بر مبنای نویسنده/عنوان و نتایج

نویسنده و سال	عنوان پژوهش	نتیجه تحقیق
کوالسزکی و کوچارسکا ^۱ (۲۰۲۰)	درآمدها و نتایج عملکردهای مسئولیت اجتماعی شرکتها: فشار ذینفعان، فرهنگ، تعهد کارکنان ، شهرت شرکت ها و عملکرد برند	این مطالعه با هدف مقایسه ادراک کارکنان از مسئولیت اجتماعی شرکت ها و ارزش های حرفه ای، درآمدها و نتایج عملکرد در صنعت ساخت و ساز در لهستان و آلمان انجام شده است. این پژوهش مدلی را ارائه می دهد که تأثیر فشار ذینفعان، فرهنگ و شیوه های مسئولیت اجتماعی شرکت ها در عملکرد نام تجاری شرکت را بررسی می کند. یافته ها حاکی از آن است که ساختار روابط برای شرکت های ساختمانی با مدیریت پروژه در یک کشور توسعه یافته مانند آلمان و لهستان که به سرعت در حال تغییر و تحول است متفاوت است. روش مدل سازی معادلات ساختاری برای تجزیه و تحلیل تفاوت بین ساختارهای روابط با استفاده از نرم افزار AMOS و فرآیند به کار گرفته شد. یافته کلیدی نشان می دهد که فشار ذینفعان می تواند به سیستم سازگار با مسئولیت اجتماعی شرکت ها و ارزش های حرفه ای در محیط تجاری منجر شود.
سروکا- استولکا و فیجورک ^۲	تقویت توسعه پایدار شرکت ها: استراتژی فعال محیطی، فشار ذینفعان و نقش تعدیل کننده اندازه شرکت	در این مقاله تأثیر ۱۰ نوع متمایز از فشار ذینفعان در اتخاذ استراتژی های زیست محیطی، با تمرکز ویژه بر استراتژی محیط زیست فعال ارزیابی شده است. اثر تعدیل اندازه شرکت در این رابطه به طور عمیق بررسی شده است. وجود رابطه بین فشار ذینفعان و استراتژی های زیست محیطی با مطالعات پیشین مورد بررسی قرار گرفته است. این مطالعه به طور قابل توجهی به این بحث مداوم می افزاید، زیرا اثر تعدیل اندازه شرکت به ندرت در ادبیات بررسی شده است. نتایج حاصل از مدل های رگرسیون لجستیک تقریباً به اتفاق آرا تأثیر فشار ذینفعان را تأیید کرد. اثر مثبت، اما غیرخطی، مستقیم و تعدیل شده فشارهای تنظیم کننده، رقبا، مشتری، سازمان های غیر دولتی، رسانه ها، سهامداران و کارمندان در استراتژی محیط زیست فعال کشف شد. در مورد تأمین کنندگان، مصرف کنندگان و مدیریت ارشد، رابطه فشار ذینفعان - استراتژی محیط زیست فعال پیچیده تر بود. همچنین، به نظر می رسد شرکت های بزرگ در هنگام اتخاذ استراتژی محیط زیست فعال نسبت به شرکتهای کوچک نسبت به شرکتهای کوچک مقاومت بیشتری دارند.
ویجشلیک و همکاران (۲۰۱۹)	ارزشهای اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایداری: اثرات تعدیل کننده تعهد مدیریت بالا و فشار	این مطالعه به بررسی اثرات تعدیل کننده تعهد مدیریت ارشد و فشار ذینفعان بر رابطه بین ارزشهای اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایداری می پردازد. داده های نظرسنجی از مدیریت ارشد در سازمان های محلی و چند ملیتی در سریلانکا جمع آوری گردید. داده ها با

¹ Kowalczyk, R., & Kucharska

² Seroka-Stolka, O., & Fijorek

استفاده از الگوی معادلات ساختاری حداقل مربعات جزئی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. همانطور که پیش بینی شده است، تعهد مدیریت ارشد به پایداری رابطه را تعدیل می کند. اما برخلاف انتظار، فشار ذینفعان برای پایداری تأثیر منفی بر رابطه دارد. بینش جدیدی در مورد انطباق استراتژیک محرک های پایداری داخلی و خارجی در مدیریت ریسک پایداری در این پژوهش اضافه گردید.	ذینفعان.	
---	----------	--

فرضیه های پژوهش

فرضیه اصلی پژوهش

ارزش های اصلی پایداری، با توجه به نقش های تعدیل کنندگی تعهد مدیریت ارشد و فشار ذینفعان، تأثیر مثبت و معناداری بر مدیریت ریسک پایداری دارد.

فرضیه های ویژه پژوهش

۱. ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری، تأثیر معناداری دارد.
۲. ارزش های اصلی پایداری با توجه به نقش تعدیل گر تعهد مدیریت ارشد، بر مدیریت ریسک پایداری، تأثیر معناداری دارد.
۳. ارزش های اصلی پایداری با توجه به نقش تعدیل گر فشار ذی نفعان، بر مدیریت ریسک پایداری، تأثیر معناداری دارد.

روش شناسی پژوهش

جامعه آماری، روش نمونه گیری و حجم نمونه

جامعه آماری پژوهش حاضر را مدیران عامل، مدیران مالی، حسابداران مدیریتی، حسابرسان داخلی و مدیران منابع انسانی شرکت های تولیدی لوازم خانگی استان تهران تشکیل می دهند. بر اساس آخرین بررسی صورت گرفته تعداد شرکت های مورد نظر برابر با ۲۱۷ شرکت می باشد. در این پژوهش به منظور نمونه برداری از روش تصادفی طبقه ای استفاده گردید. نمونه برداری تصادفی طبقه ای مستلزم طبقه بندی و سپس انتخاب تصادفی آزمودنی ها از هر طبقه است؛ دلیل آن هم این است که در این نوع نمونه گیری، جامعه آماری ابتدا به گروه های ناسازگاری که در بافت پژوهش مرتبط، متناسب و معنادار هستند تقسیم می شود. در این پژوهش، حجم نمونه از طریق فرمول کوکران برای جوامع معلوم تعیین گردید.

$$n \cong \frac{Nz^2 p(1-p)}{N(1-d)^2 + z^2 p(1-p)}$$

بنابراین حجم نمونه برای تعداد ۵۲۱ نفر از جامعه آماری، مورد نیاز پژوهش عبارت است از:

$$n \cong \frac{521 * 1.96^2 * 0.5 * 0.5}{521 * 0.05^2 + 1.96^2 * 0.5 * 0.5} \cong 221$$

براساس فرمول فوق، در جامعه آماری مورد نظر این پژوهش، تعداد نمونه ۲۲۱ نفر خواهد بود. در نهایت، روش نمونه گیری پژوهش به صورت تصادفی طبقه ای می باشد.

روش گردآوری اطلاعات

از آنجایی که پژوهش حاضر از نوع توصیفی می‌باشد، همچون بسیاری از مطالعات توصیفی از منابع ثانویه برای روشن شدن مباحث نظری تحقیق و بدست آوردن اطلاعات مورد نیاز از روش جمع‌آوری کتابخانه‌ای به عنوان مفیدترین روش استفاده شده است. از این روش برای جمع‌آوری اطلاعات در زمینه ادبیات و پیشینه استفاده گردیده است. لذا با مطالعه کتاب‌ها، مقالات و تحقیقات دیگر پژوهشگران و جستجو در اینترنت اطلاعات مورد نیاز جمع‌آوری گردید. همچنین، در این تحقیق از ابزار پرسشنامه که به عنوان یکی از ابزارهای بسیار متداول در تحقیقات پیمایشی می‌باشد، استفاده شده است.

ابزارهای گردآوری داده‌ها و اطلاعات

در این بخش، به منظور گردآوری اطلاعات در زمینه مبانی نظری و ادبیات تحقیق موضوع، از منابع کتابخانه‌ای، مقالات، کتاب‌های مورد نیاز و نیز از شبکه جهانی اطلاعات (اینترنت) استفاده خواهد شد. ابزار اصلی مورد استفاده در این تحقیق، پرسشنامه است. پرسشنامه این پژوهش، شامل دو قسمت می‌باشد. قسمت اول دربردارنده ویژگی‌های فردی پاسخ-دهندگان با فیلترهای اطلاعاتی جنسیت، سن، تحصیلات و سابقه کاری می‌باشد. بخش دوم از طیف پنج گزینه‌ای لیکرت برخوردار بوده (جدول ۳) و مشتمل بر ۳۹ گویه می‌باشد که متغیرهای پژوهش را می‌سنجد. گویه‌های متغیرها از طریق استفاده از ترجمه مقالات معتبر انگلیسی زیر نظر استاد راهنما و استاد مشاور به فارسی برگردانده که مشخصات آنها به طور کامل در جدول شماره زیر آورده شده است:

جدول (۳): جدول گویه‌های پرسشنامه پژوهش

منابع	گویه‌ها	متغیرها
(ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۹). (ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۷) و جایثولا (۲۰۱۵).	در این شرکت، تعهد اخلاقی و حرفه‌ای در راستای پیاده‌سازی شیوه‌های پایداری وجود دارد.	ارزش‌های اصلی پایداری
	در این شرکت، پاسخگویی و مسوولیت‌پذیری کافی نسبت به فعالیت‌های پایداری وجود دارد.	
	در این شرکت، پرداختن به مقوله پایداری به منظور دستیابی به موفقیت، بسیار مهم است.	
	در این شرکت، مساله پایداری، در قیاس با مسائل دیگر، اولویت اصلی و کلیدی به شمار می‌آید.	
	در این شرکت، موضوع پایداری و چگونگی استفاده از آن، به عنوان مزیت رقابتی در نظر گرفته می‌شود.	
	در این شرکت، هزینه‌های مرتبط با دستمزد در قیاس با شرکت‌های دیگر تولیدی، در سطح مطلوب و رضایت‌بخشی قرار دارد.	
	در این شرکت، هزینه‌های مرتبط با انرژی در قیاس با شرکت‌های دیگر تولیدی، در سطح مطلوب و رضایت‌بخشی قرار دارد.	
	در این شرکت، هزینه‌های مرتبط با مواد مورد استفاده در قیاس با شرکت‌های دیگر تولیدی، در سطح مطلوب و رضایت‌بخشی قرار دارد.	
	در این شرکت، هزینه‌های مرتبط با امکانات در قیاس با شرکت‌های دیگر تولیدی، در سطح مطلوب و رضایت‌بخشی قرار دارد.	
	در این شرکت، هزینه‌های مرتبط با تهیه، توزیع و حمل و نقل در قیاس با شرکت‌های دیگر تولیدی، در سطح مطلوب و رضایت‌بخشی قرار دارد.	
	در این شرکت، میزان مالیات، متناسب با هزینه‌ها و درآمدها پرداخت می‌شود.	
	در این شرکت، نوسان نرخ ارز بر میزان کیفیت و قیمت محصولات تاثیر می‌گذارد.	
در این شرکت، سیاست و راهبرد نفوذ در بازارهای جهانی به منظور ارائه محصولات ایرانی در نظر گرفته می‌شود.		

	در این شرکت، میزان تقاضای بالقوه بازار داخلی، مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل دقیق قرار می گیرد.	
	در این شرکت، میزان رشد در سهم بازار، مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل دقیق قرار می گیرد.	
	در این شرکت، میزان رشد فروش، مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرد.	
(ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۹). (ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۷)	در این شرکت، ریسک های مربوط به ایمنی و کیفیت عملکرد، به صورت مداوم بررسی می گردد.	مدیریت ریسک پایداری
	در این شرکت، ریسک های مربوط به عدم اعتبار و کارآمدی عملیات و رویه ها، به صورت پیوسته بررسی می گردد.	
	در این شرکت، بررسی و تحلیل ریسک های پایداری، مبتنی بر مشتریان کلیدی می باشد.	
	در این شرکت، بررسی ریسک های بازار در رابطه با پایداری، مبتنی و متمرکز بر تحلیل رقبا می باشد.	
	در این شرکت، بررسی ریسک های پایداری، جایگزین محصولات شده است.	
	در این شرکت، بررسی ریسک های فشار افکار عمومی در خصوص استفاده بیش از حد از منابع وجود دارد.	
	در این شرکت، بررسی ریسک های اعتباری در خصوص سرمایه گذاری در پروژه هایی با محوریت پایداری وجود دارد.	
	در این شرکت، ریسک های عدم انطباق با الزامات قانونی و داوطلبانه وجود دارد.	
در این شرکت، مدیریت ارشد، حمایت کافی و کامل از شیوه های پایداری را انجام می دهد.	در این شرکت، مدیریت ارشد متعهد است که مسائل پایداری ناشی از عملیات را افزایش دهد.	تعهد مدیریت ارشد
	در این شرکت، مدیریت ارشد به طور مداوم تأثیرات پایداری کسب و کار را ارزیابی می کند.	
	در این شرکت، مدیریت ارشد رفتاری را نشان می دهد که نشان دهنده پایداری به عنوان یک مزیت رقابتی است.	
	در این شرکت، مدیریت ارشد درک خوبی از شیوه های پایداری رقبا دارد.	
(ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۹). (ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۷)	در این شرکت، مدیریت ارشد درباره نیازهای پایداری مشتریان اطلاعات زیادی دارد.	فشار ذی نفعان
	در این شرکت، مدیریت ارشد دانش زیادی در مورد الزامات پایداری صنعت دارد.	
	در این شرکت، مدیریت ارشد، روش های پایداری را ببه صورتی موثر در بین ذینفعان ایجاد می کند.	
	فشارها و الزامات قانونی از سوی دولت و دیگر نهادهای قانونگذار در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	
(ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۹). (ویجتیلیک و همکاران، ۲۰۱۷)	پیگیری های مداوم از سوی مشتریان در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	فشار ذی نفعان
	پیگیری های مداوم از سوی تامین کنندگان در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	
	پیگیری های مداوم از سوی ذی نفعان اصلی در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	
	پیگیری های مداوم از سوی سازمان های مردم نهاد و جامعه در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	
	پیگیری های مداوم از سوی کارکنان شرکت در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	
	پیگیری های مداوم از سوی رقبا در خصوص موضوعات محیط زیستی و پایداری وجود دارد.	

همچنین، در راستای اعتبار محتوا، پرسش های هر کدام از متغیرها توسط ۱۰ نفر از استادان و خبرگان دانشگاهی، مورد بررسی قرار گرفته و آن ها درباره سودمند بودن یا نبودن هر کدام از گویه ها اظهار نظر کردند و در نهایت پس از محاسبه و مشخص شدن ضریب لاوشه، اعتبار محتوایی تمام گویه ها مورد تایید قرار گرفت. در این پژوهش، با استفاده از نرم افزار

SPSS، ابتدا به توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی پاسخگویان از نظر توزیع فراوانی پرداخته شده است و سپس متغیرهای تحقیق از نظر شاخص‌های مرکزی و پراکندگی، مورد بررسی قرار گرفته‌اند. همچنین، در این پژوهش، با توجه به حجم نمونه و نرمال بودن داده‌ها، شرایط استفاده از آمار پارامتریک برای تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌ها برقرار بوده و بر این اساس، برای آزمون فرضیه‌های تحقیق، نرم‌افزار PLS، استفاده شده است.

نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌های پژوهش

بررسی نرمال بودن متغیرهای پژوهش

در این پژوهش از آزمون معتبر کولموگروف اسمیرنوف^۱ برای بررسی فرض نرمال بودن داده‌های پژوهش استفاده شده است؛ در این آزمون با توجه به فرضیات زیر گام به بررسی نرمال بودن داده‌ها نهاده شده است:

H0 : داده‌ها دارای توزیع نرمال هستند.

H1 : داده‌ها دارای توزیع نرمال نیستند.

با توجه به جدول آزمون کولموگروف اگر سطح معناداری برای کلیه متغیرهای مستقل و وابسته بزرگتر از سطح خطای ۵ درصد باشد توزیع داده‌ها نرمال می‌باشند.

جدول (۴): آزمون نرمال بودن متغیرهای مورد بررسی

متغیر	حجم نمونه	آماره آزمون	سطح معنی داری	نتیجه
ارزش‌های اصلی پایداری	۲۲۱	۰,۰۶۹	۰,۰۱۳	نرمال نیست
مدیریت ریسک پایدار	۲۲۱	۰,۰۶۱	۰,۰۴۳	نرمال نیست
تعهد مدیریت ارشد	۲۲۱	۰,۰۵۹	۰,۰۴۸	نرمال نیست
فشار ذینفعان در راستای پایداری	۲۲۱	۰,۱۷۴	۰,۰۰۵	نرمال نیست

باتوجه به مقادیر جدول فوق که سطح معناداری آزمون برای تمامی متغیرها کمتر از میزان ۰/۰۵ می‌باشد، و متغیر ارزش‌هاش مطلوب مشتری نیز برابر ۰,۰۵ است، لذا می‌توان بیان کرد که فرضیه H0 رد شده و لذا توزیع متغیرها از توزیع نرمال پیروی نمی‌کنند. لذا برای بررسی روابط متغیرهای پژوهش و بررسی فرضیات از روش‌های ناپارامتری استفاده می‌شود.

بررسی فرضیه‌های پژوهش

فرضیه‌های اصلی اثر مستقیم

نتایج فرضیه‌های اصلی پژوهش در جدول زیر نمایش داده شده است:

جدول (۵): نتایج تایید یا رد فرضیات فرعی پژوهش

عنوان فرضیه‌های فرعی پژوهش	ضرایب مسیر	انحراف استاندارد	T	معنی داری	نتیجه آزمون
ارزش‌های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر معناداری دارد.	۰,۳۶۶	۰,۰۶۳	۷,۱۵۰	۰,۰۰۰	پذیرش

جدول فوق نتایج اثبات و رد فرضیه‌های پژوهش را نشان می‌دهد. همانطور که می‌دانیم برای اثبات یک فرضیه کفایت که مقدار t-value یا آماره تی بالای ۱,۹۶ باشد. آنگاه در سطح خطای ۵ درصد و یا با اطمینان ۹۵ درصد می‌توانیم ادعا کنیم که آن فرضیه اثبات شده است. از سوی دیگر، از طریق آماره p-value نیز می‌توان فرضیه‌ای را اثبات کرد به این صورت که اگر این مقدار کمتر از ۰,۰۵ باشد آنگاه فرضیه مورد نظر تایید و اثبات و اگر بالای مقدار

¹ kolmogorov smirnov

۰,۰۵ باشد آن فرضیه رد می شود. به استناد یافته های جدول فوق، فرضیه اول تایید شد. چراکه این مسیر مقدار آماره تی ۷,۱۵۰ به خود اختصاص داده است. همچنین از حیث مقدار پی ولیو، مقدار ۰,۰۰۰ را به خود اختصاص داده است. لذا نتیجه می گیریم که فرضیه اول پژوهش تایید می گردد و متغیر ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر مثبت و معناداری دارد.

تبیین نقش تعدیلگری از جنس اثر متقابل

برخی موارد پیش می آید که پژوهشگر در بررسی رابطه میان دو متغیر به یک متغیر تعدیلگر برخورد می کند و نیاز پیدا می کند که اثر این متغیر تعدیلگر را در رابطه میان دو متغیر اصلی بررسی نماید. همانطور که می دانیم متغیر تعدیلگر رابطه میان دو متغیر مستقل و وابسته را تعدیل (کم یا زیاد) می کند. در پژوهش حاضر نیز تاثیر دو متغیر تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد و فشار ذی نفعان روی رابطه ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری اندازه گیری شده است. جدول زیر خروجی آزمون معنی داری را برای دو مسیر تعدیلگر نشان می دهد.

جدول (۶): نتایج معنی دار بودن متغیرهای تعدیلگر

عنوان فرضیه های فرعی پژوهش	ضرایب مسیر	انحراف استاندارد	T	معنی داری	نقش تعدیلگری
ارزش های اصلی پایداری با توجه به نقش تعدیل گر تعهد مدیریت ارشد، بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر معناداری دارد.	۰,۳۱۵	۰,۰۵۱	۱,۸۰۹	۰,۰۳۶	تقویت می کند
ارزش های اصلی پایداری با توجه به نقش تعدیل گر فشار ذی نفعان، بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر معناداری دارد.	۰,۳۱۱	۰,۰۵۹	۲,۴۸۲	۰,۰۰۷	تقویت می کند

جدول فوق نتایج اثر متقابل دو سازه تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد و فشار ذی نفعان بر روی رابطه ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری را نشان می دهد. همانطور که از نتایج ستون آماره تی ولیو نیز مشخص است معنی داری تاثیر متغیر تعدیلگر اول پذیرفته شده است به طوری که مقدار ۱,۸۰۹ را به خود اختصاص داده که بالاتر از ۱,۹۶ بوده و متعاقبا مقدار پی ولیو ۰,۰۳۶ را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر، ضریب مسیر این اثر ۰,۳۱۵ بوده که نشان دهنده مثبت بودن اثر متقابل است. یعنی با ورود متغیر تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد، تاثیر ارزش های اصلی پایداری روی مدیریت ریسک پایداری تقویت می گردد. همچنین در فرضیه سوم که برای اثر متقابل دوم، یعنی تاثیر فشار ذی نفعان روی ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری تایید شد و رابطه به دلیل داشتن ضریب مسیر مثبت است. مقدار آماره تی ولیو برای اثر متقابل برابر با ۲,۴۸۲ بوده که مقدار ضریب مسیر مثبت ۰,۳۱۱ را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر، مقدار پی ولیو برای این اثر برابر با ۰,۰۰۷ بوده که به دلیل پایین تر بودن از ۰,۰۵ معنی دار است.

نتیجه گیری و پیشنهادهای مبتنی بر یافته های پژوهش

بحث و بررسی نتایج پژوهش

✓ فرضیه اول: ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر معناداری دارد: مقدار آماره تی بدست آمده در پژوهش برابر با ۷,۱۵۰ بدست آمده و بالاتر از ۱,۹۶ می باشد و دلیل بر اثبات و تایید فرضیه بالا دارد. همچنین از حیث مقدار پی ولیو نی برابر با ۰,۰۰۰ می باشد. که تاییدی بر صحت فرضیه مطروحه می باشد.

✓ در ارتباط با تطبیق یافته های حاصل از پژوهش حاضر با دیگر پژوهش های داخلی؛ مینایی و صفری (۱۳۹۸) پژوهشی را با عنوان شناسایی و تحلیل شاخص های پایداری در مدیریت ریسک پروژه با استفاده از منطق فازی انجام دادند. نتایج بدست آمده پژوهش آنها نشان داد که شاخص های پایداری در مدل تدوین شده آنها اهمیت و تاثیر زیادی بر شاخص های مدیریت ریسک به ویژه از بُعد زیست محیطی دارد. در خصوص تطبیق یافته های این پژوهش با نتایج حاصل از پژوهش ما باید عنوان نمود که از حیث تاثیرگذاری ابعاد زیست محیطی ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری، این دو پژوهش همپوشانی و تطابق زیادی دارند. چرا که نتایج و یافته های ما نشان داد که ارزش های اصلی پایداری (مسائل زیست محیطی) بر مدیریت ریسک پایداری تاثیرگذاری معنادار و مثبتی دارد و یکی از دغدغه های اصلی مدیران و حسابداران مدیریت در زمان حال می باشد.

✓ در پژوهشی مشابه، احمدی خوشابری و کاردوست پوستین سرایی (۱۳۹۸) پژوهشی را با عنوان بررسی تاثیر گزارشگری پایدار بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران انجام دادند. تجزیه و تحلیل فرضیه ها در این تحقیق با استفاده از روش تخمین EGLS در سطح اطمینان ۹۵ درصد نشان داد که مدیریت ریسک شرکت تاثیر معناداری بر عملکرد مالی شرکت ندارد. گزارشگری پایدار تاثیر منفی و معناداری بر عملکرد مالی دارد، بر این اساس می توان عنوان نمود با افزایش گزارشگری پایدار، عملکرد مالی شرکت کاهش می یابد و در نهایت نتایج نشان داد که گزارشگری پایدار تاثیر معناداری بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی ندارد. با توجه به یافته های این پژوهش مبنی بر عدم تاثیرگذاری گزارشگری پایدار تاثیر معناداری بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی باید گفت که نتایج در تضاد با یافته های پژوهش ما می باشد. چرا که نتایج و یافته های ما نشان داد که ارزش های اصلی پایداری (مسائل مالی زیست محیطی) بر مدیریت ریسک پایداری تاثیرگذاری معنادار و مثبتی دارد و یکی از دغدغه های اصلی مدیران و حسابداران مدیریتی در زمان حال می باشد.

در ارتباط با تطبیق و همپوشانی پژوهش های خارجی؛ ویجثیلیک و همکاران (۲۰۱۹) پژوهشی را با عنوان ارزش های اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایداری: اثرات تعدیل کننده تعهد مدیریت بالا و فشار ذینفعان انجام دادند. نتایج آنها نشان داد که تعهد مدیریت ارشد، رابطه ارزش های پایداری و مدیریت ریسک پایداری را تعدیل می کند. اما برخلاف انتظار، فشار ذینفعان تاثیر منفی بر رابطه ارزش های پایداری و مدیریت ریسک پایداری دارد. در خصوص تطبیق یافته های این پژوهش با نتایج بدست آمده از پژوهش ما باید گفت که هر دو پژوهش نشان دادند که بکارگیری درست و اصولی ارزش های اصلی پایداری از حیث حفظ محیط زیست و هزینه های مرتبط تاثیرگذاری مثبت و معناداری بر مدیریت ریسک پایداری دارد. لذا می توان گفت نتایج در خصوص این فرضیه با یافته های پژوهش ویجثیلیک و همکاران (۲۰۱۹) مطابقت کامل دارد.

✓ شاد و همکاران (۲۰۱۹) پژوهشی را با عنوان ادغام گزارش های پایداری در مدیریت ریسک سازمانی و ارتباط آن با عملکرد کسب و کار انجام دادند. این مقاله به صورت مفهومی چارچوبی را مورد بررسی قرار می دهد که اثرات تعدیلگر گزارشات پایداری را در رابطه بین پیاده سازی مدیریت ریسک سازمانی و عملکرد کسب و کار بررسی می کند. اتخاذ موثر مدیریت ریسک سازمانی تاثیر قابل توجهی بر عملکرد کلی کسب و کار دارد. با ترکیب نظریه ذینفعان و نظریه پورتفولیو مدرن، این مطالعه پیاده سازی مدیریت ریسک سازمانی را با گزارشات پایداری برای بررسی تاثیر آنها بر ارزش افزوده اقتصادی کسب و کار ادغام می کند. این مقاله یک تحلیل محتوای کمی از گزارش های سالانه برای به دست آوردن اطلاعات در مورد اقدامات مدیریت ریسک شرکت ها و گزارشات پایداری ارائه می دهد. نتایج بدست آمده از این پژوهش تا حد زیادی با یافته های پژوهش ما مبنی بر تاثیرگذاری مثبت و معنادار ارزش های اصلی پایداری بر مدیریت ریسک پایداری هنجاری و تطابق دارد.

✓ فرضیه دوم: ارزش های اصلی پایداری با توجه به نقش تعدیل گر تعهد مدیریت ارشد، بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر معناداری دارد:

نتایج آماره تی ویلیو مشخص ساخت که معنی داری تاثیر متغیر تعدیلگر اول پذیرفته شده است به طوری که مقدار ۱,۸۰۹ را به خود اختصاص داده که بالاتر از ۱,۹۶ بوده و متعاقبا مقدار پی ویلیو ۰,۰۰۲ را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر، ضریب مسیر این اثر ۰,۰۳۶ بوده که نشان دهنده مثبت بودن اثر متقابل است. یعنی با ورود متغیر تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد تاثیر ارزش های اصلی پایداری روی مدیریت ریسک پایداری تقویت می گردد.

✓ جانباز (۱۳۹۸) پژوهشی را با عنوان اثرات استراتژی و عدم اطمینان زیست محیطی و تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی در شرکت های تولیدی استان چهار محال و بختیاری انجام داد. نتایج حاصل از آزمون فرضیات این پژوهش نشان می دهد میان مولفه های استراتژی زیست محیطی، عدم اطمینان محیط زیست و تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین، بین مولفه های تدارکات پایدار و طراحی پایدار استراتژی های زیست محیطی و عملکرد سازمانی نیز ارتباط معناداری وجود دارد. نتایج این پژوهش از حیث تاثیرگذاری تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی با یافته های حاصل از پژوهش ما تا حدود زیادی مطابقت دارد. چرا که نتایج پژوهش ما نشان داد که تعهد مدیریت ارشد چنانچه نقش تعدیلگر به خود بگیرد می تواند مدیریت ریسک پایدار و به تبع آن عملکرد کلی سازمان را تقویت نماید.

✓ صالحی و قابضی (۱۳۹۷) پژوهشی را با عنوان بررسی رابطه ی فاکتورهای موثر مالی با مدیریت ریسک با در نظر گرفتن نقش تعدیل گر حمایت مدیریت ارشد در سازمان تامین اجتماعی استان کهگیلویه و بویر احمد انجام دادند. نتایج به دست آمده نشان می دهد که فاکتورهای مالی شامل نرخ بهره، نرخ حق بیمه، طرح های تخفیفی هزینه های تامین اجتماعی، میزان نقدینگی، وصول مطالبات، درآمد سرمایه گذاری، ارزش دارایی های مالی، میزان بدهی ها، بازده دارایی ها و افشای صورت های مالی از طریق نقش تعدیل گر حمایت مدیریت ارشد موثری بر مدیریت ریسک در سازمان تامین اجتماعی دارد. نتایج این پژوهش از حیث تاثیرگذاری تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی با یافته های حاصل از پژوهش ما تا حدودی مطابقت دارد. چرا که نتایج پژوهش ما نشان داد که تعهد مدیریت ارشد چنانچه نقش تعدیلگر به خود بگیرد می تواند مدیریت ریسک پایدار و به تبع آن عملکرد کلی سازمان را تقویت نماید.

✓ لاتان و همکاران (۲۰۱۸) پژوهشی را با عنوان اثرات استراتژی زیست محیطی، عدم قطعیت زیست محیطی و تعهد مدیریت ارشد به عملکرد زیست محیطی شرکتی: نقش حسابداری مدیریت زیست محیطی انجام دادند. شواهد تجربی نشان می دهد که بین منابع سازمانی (استراتژی زیست محیطی شرکتی، تعهد مدیریت ارشد و عدم قطعیت زیست محیطی) بر استفاده از حسابداری مدیریت زیست محیطی تأثیر مثبت و قابل توجهی وجود دارد، که به نوبه خود می تواند عملکرد زیست محیطی شرکت ها را بهبود بخشد. یافته های این مقاله نشان می دهد که حسابداری مدیریت زیست محیطی ابزار مفید و مهمی در ارائه اطلاعات جهت دستیابی به عملکرد زیست محیطی برتر در شرکت های اندونزیایی بوده و همچنین یافته ها برای شرکت های فعال در کشورهای دیگر از نظر قابلیت توسعه با توجه به عدم قطعیت زیست محیطی در قابلیت مدیریت ابزارهای حسابداری مدیریت زیست محیطی و بهبود عملکرد زیست محیطی سازمانی، مناسب است. نتایج این پژوهش از حیث تاثیرگذاری تعهد مدیریت ارشد بر میزان استفاده از حسابداری مدیریت در ابعاد مختلف و به ویژه مدیریت ریسک به عنوان یکی از مولفه های در هم آمیخته با حسابداری مدیریت، تطابق زیادی با یافته های پژوهش ما دارد. چرا که نتایج پژوهش ما از دیدگاه حسابداران مدیریت نشان داد تعهد مدیریت ارشد چنانچه به عنوان تعدیل گر در رابطه بین ارزش های اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایداری قرار گیرد می تواند نتایج مثبتی را برای سازمان به ارمغان بیاورد.

✓ فرضیه سوم: ارزش های اصلی پایداری با توجه به نقش تعدیل گر فشار ذی نفعان، بر مدیریت ریسک پایداری، تاثیر معناداری دارد:

✓ نتایج آماره تی ویلیو مشخص ساخت که معنی داری تاثیر متغیر تعدیلگر دوم پذیرفته شده است به طوری که مقدار ۲,۴۸۲ را به خود اختصاص داده که بالاتر از ۱,۹۶ بوده و متعاقبا مقدار پی ویلیو ۰,۰۰۷ را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر، ضریب مسیر این اثر ۰,۳۱۱ بوده که نشان دهنده مثبت بودن اثر متقابل است. یعنی با ورود متغیر تعدیلگر تعهد مدیریت ارشد تاثیر ارزش های اصلی پایداری روی مدیریت ریسک پایداری تقویت می گردد.

✓ موسوی و همکاران (۱۳۹۷) پژوهشی را با عنوان مطالعه تاثیر مسوولیت اجتماعی شرکت و فشار ذی نفعان بر عملکرد مالی با توجه به بازارهای سبز و مزیت رقابتی (مورد مطالعه: شرکت کاله) انجام دادند. نتایج تحقیق نشان داد که: مسوولیت اجتماعی شرکت و پایداری شرکت ها به ارزش های اخلاقی و حرفه ای بر نگرش استراتژیک بازاریابی سبز تاثیر معناداری دارد. فشار ذینفعان محیطی بر نگرش استراتژیک بازاریابی سبز تاثیر معناداری دارد. نتایج این پژوهش از حیث تاثیرگذاری فشار ذینفعان بر عملکرد مالی با یافته های حاصل از پژوهش ما تا حدودی مطابقت دارد. چرا که نتایج پژوهش ما نشان داد فشار ذینفعان چنانچه نقش تعدیلگر به خود بگیرد می تواند رابطه ی بین ارزش های اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایدار و به تبع آن عملکرد کلی سازمان به ویژه در حوزه محیط زیست را تقویت نماید.

✓ محمدی شورکی و پورحیدری (۱۳۹۵) پژوهشی را با عنوان تاثیر مدیریت ذینفعان بر عملکرد مالی شرکت انجام دادند. برای اندازه گیری مدیریت ذینفعان، جریانه های نقد پرداختی به هر یک از گروه های ذینفع به عنوان معیاری برای تأمین منافع آن ها مورد استفاده قرار گرفته است. برای بررسی موضوع، نمونه ای متشکل از ۲۲۰ شرکت در فاصله زمانی سال های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۳ انتخاب شده است. داده های تحقیق، با استفاده از رگرسیون خطی چندمتغیره تجزیه و تحلیل شده است. یافته های تحقیق نشان می دهد که بین مدیریت ذینفعان با نرخ بازدهی دارایی ها، نسبت سود ناخالص به فروش و نسبت سود خالص به فروش به عنوان شاخص های عملکرد مالی شرکت رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. به بیان دیگر، ایجاد تعادل بین منافع گروه های مختلف ذینفع و کاهش تضاد و تعارض بین منافع آن ها، منجر به بهبود عملکرد مالی شرکت می گردد. نتایج پژوهش، انگیزه لازم برای مدیریت در خصوص توجه لازم به منافع تمامی ذینفعان در جهت افزایش اعتبار و توان رقابتی شرکت ها را فراهم می آورد. نتایج این پژوهش از حیث تاثیرگذاری فشار ذینفعان بر عملکرد مالی با یافته های حاصل از پژوهش ما تا حدودی مطابقت دارد. چرا که نتایج پژوهش ما نشان داد فشار ذینفعان چنانچه نقش تعدیلگر به خود بگیرد می تواند رابطه ی بین ارزش های اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایدار و به تبع آن عملکرد کلی سازمان به ویژه در حوزه محیط زیست را تقویت نماید.

✓ کوالسزکی و کوچارسکا (۲۰۲۰) پژوهشی را با عنوان درآمدها و نتایج عملکردهای مسوولیت اجتماعی شرکت ها؛ فشار ذینفعان، فرهنگ، تعهد کارکنان، شهرت شرکت ها و عملکرد برند انجام دادند. این مطالعه با هدف مقایسه ادراک کارکنان از مسوولیت اجتماعی شرکت ها و ارزش های حرفه ای، درآمدها و نتایج عملکرد در صنعت ساخت و ساز در لهستان و آلمان انجام شده است. این پژوهش مدلی را ارائه می دهد که تاثیر فشار ذینفعان، فرهنگ و شیوه های مسوولیت اجتماعی شرکت ها در عملکرد نام تجاری شرکت را بررسی می کند. یافته ها حاکی از آن است که ساختار روابط برای شرکت های ساختمانی با مدیریت پروژه در یک کشور توسعه یافته مانند آلمان و لهستان که به سرعت در حال تغییر و تحول است متفاوت است. روش مدل سازی معادلات ساختاری برای تجزیه و تحلیل تفاوت بین ساختارهای روابط با استفاده از نرم افزار AMOS به کار گرفته شد. یافته کلیدی نشان می دهد که فشار ذینفعان می تواند به سیستم سازگار با مسوولیت اجتماعی شرکت ها و ارزش های حرفه ای در محیط تجاری منجر شود. نتایج این پژوهش از حیث

تاثیرگذاری فشار ذینفعان بر عملکرد مالی با یافته های حاصل از پژوهش ما تا حدودی مطابقت دارد. چرا که نتایج پژوهش ما نشان داد فشار ذینفعان چنانچه نقش تعدیلگر به خود بگیرد می تواند رابطه ی بین ارزش های اصلی پایداری و مدیریت ریسک پایدار و به تبع آن عملکرد کلی سازمان به ویژه در حوزه محیط زیست را تقویت نماید.

پیشنهادات کاربردی مبتنی بر یافته های حاصل از پژوهش

✓ با توجه به نتایج این پژوهش و بررسی دقیق دیگر پژوهش های داخلی، نیاز به ارائه گزارش های پایداری شرکت ها بر مبنای ارزش های اخلاقی و اجتماعی برای شرکت های تولیدی به شدت احساس می شود. به منظور دست یابی به این مهم، نیاز است تا از راهنمایی ها و شاخص های ارائه شده در سازمان برنامه گزارش دهی جهانی بهره گرفت. همچنین بهتر است شرکت ها از شاخص های مرتبط در کشورهای مختلف نظیر شاخص پایداری شرکتی "داو جونز"^۱ و "شاخص اف تی اس ای ۴ گوود"^۲ که شاخص هایی برای پایداری شرکتی در سطح جهانی ارائه داده اند استفاده نمایند. ✓ به مدیران ارشد شرکت های تولیدی پیشنهاد می شود با تاکید بر پیاده سازی استانداردهایی مانند ۳۱۰۰۰ که در مورد طراحی، اجرا، ارزیابی و نظارت مدیریت ریسک است، با شاخص های پایداری به پیاده سازی این موضوع مهم هما گمارند.

✓ به قانون گذاران و متولیان امر پیشنهاد می شود به حمایت و تشویق بیشتر مدیران ارشدی که استراتژی های سبز و ارزش های پایداری را مدنظر قرار می دهند همت گمارند. چرا که توجه به برنامه های تعهد زیست محیطی از سوی مدیران ارشد و استمرار آن و اجرای دقیق برنامه هایی که در استراتژی سازمان قرار می گیرند می تواند موجب بهبود پایداری در شرکت ها می شود.

✓ با توجه به ارتباط تنگاتنگ حسابداری مدیریت زیست محیطی و پایداری شرکت ها، پیشنهاد می شود که پژوهشگران به بررسی نحوه تعامل ذی نفعان گوناگون درباره رویه های حسابداری مدیریت، چگونگی رخ دادن خلاقیت در رویه های نهادینه شده حسابداری مدیریت، شناسایی کارآفرینان نهادی و سازمانی تغییرات حسابداری مدیریت و اینکه چگونه نقششان را در این زمینه ایفا می کنند پردازند.

✓ پذیرش عملکرد پایدار در بلندمدت، منجر به بهبود عملکرد مالی، افزایش مزایای رقابتی و موفقیت بلندمدت واحد تجاری می شود. لذا به مدیران ارشد شرکت ها پیشنهاد می شود که با درک دقیق خواسته های گروه های مختلف ذی نفعان، در تصمیم گیری های خود منافع مختلف گروه های متعدد ذی نفعان را مورد توجه قرار دهند و در نتیجه کسب رضایت آنها، بقا و پایداری خود را در آینده تضمین کنند.

✓ به مدیران و صاحبان شرکت ها به ویژه شرکت های تولیدی پیشنهاد می شود با تدوین خط مشی مناسب از جمله تلاش و همت در کسب رضایت کامل کلیه ذینفعان، شناسایی مستمر برای پیشگیری از عوامل آلوده ساز محیط زیست و بهره گیری بهینه از منابع طبیعی باعث اثرگذاری بیشتر بر مقوله ارزش ها و ریسک های پایدار شوند.

محدودیت های پژوهش

1. DJSI
2. TSE4Good

✓ با توجه به اینکه پژوهش حاضر در شرکت های تولید لوازم خانگی به اجرا درآمده، نمی توان آن را به سادگی به سایر صنایع و شرکت ها با کارکردها و جهت گیری های متنوع، تعمیم داد و از این رو پژوهشگر را به منظور نتیجه گیری های کلی تر با محدودیت مواجه می کند.

✓ از آنجا نتایج به دست آمده بر اساس دیدگاه مدیران مالی، حسابداران مدیریت، حسابرسان داخلی و مدیران منابع انسانی شرکت های تولید لوازم خانگی و بر مبنای جهت گیری های خاص آنان به دست آمده لذا برای تعمیم نتایج بدست آمده به کارکنان سایر شرکت ها باید جانب احتیاط را رعایت کرد.

✓ یکی از محدودیت های مهم این پژوهش، آشنایی اندک تعدادی از جامعه آماری و عدم آشنایی بسیاری از آنان با مفاهیم ارزش های پایداری و مدیریت ریسک پایداری بود که روند انجام پژوهش را با کندی و محدودیت زمانی زیاد مواجهه نموده بود.

پیشنهادات برای پژوهش های آتی

✓ پیاده سازی این پژوهش به صورت کمی - کیفی (آمیخته) در دامنه وزارت صنایع و معادن با توجه به گستردگی طیف سازمان ها اعم از تولیدی و خدماتی

✓ پیاده سازی این پژوهش به صورت کمی - کیفی (آمیخته) در دامنه شرکت های موفق در جوایز ملی کیفیت، بهره وری کشور با توجه به وجود سازمان هایی با درجات مختلف پایداری.

✓ پیاده سازی این پژوهش به صورت کمی - کیفی (آمیخته) به همراه طراحی الگو با استفاده از سایر الگوهای مدیریت پایداری مانند ISO 10014 و تلفیق آن با الگوهای سرآمدی نظیر EFQM.

منابع

✓ احمدی خوشابری، آیین، کاردوست پوستین سرایی، حمزه، (۱۳۹۸)، بررسی تاثیر گزارشگری پایدار بر رابطه میان مدیریت ریسک شرکت و عملکرد مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، دومین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری، اقتصاد و بانکداری در هزاره سوم، تهران، شرکت همایش آروین البرز.

✓ رضائی، مالک، (۱۳۹۸)، بررسی ارتباط بین نوآوری های حسابداری و گزارشگری پایداری در راستای توسعه پایداری (مطالعه موردی: شرکت ایرانخودرو)، دومین کنفرانس بین المللی مدیریت، مهندسی صنایع، اقتصاد و حسابداری، تفلیس-گرجستان، دبیرخانه دائمی با همکاری دانشگاه امام صادق (ع).

✓ جانباز، سجاده، (۱۳۹۸)، اثرات استراتژی و عدم اطمینان زیست محیطی و تعهد مدیریت ارشد بر عملکرد سازمانی در شرکت های تولیدی استان چهارمحال و بختیاری، پنجمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار، تهران، مرکز راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار.

✓ حساس یگانه، یحیی، باباجانی، جعفر، تقوی فرد، محمدتقی، آرین پور، آرش، (۱۳۹۷)، تحلیل عملکرد پایدار زیست محیطی و تأثیر آن بر هزینه سرمایه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، فصلنامه علمی حسابداری ارزشی و رفتاری، دوره ۳، شماره ۵، صص ۱-۳۹.

✓ موسوی، میر دانیال، روح الامینی، مهدی، عمرانی فر، میثم، (۱۳۹۷)، مطالعه تاثیر مسیولیت اجتماعی شرکت و فشار ذی نفعان بر عملکرد مالی با توجه به بازارهای سبز و مزیت رقابتی (مورد مطالعه: شرکت کاله)، اولین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در مدیریت کسب و کار و حسابداری با تاکید بر ارزش آفرینی و اقتصاد مقاومتی، تهران، موسسه آموزش عالی امینی بهنمیر.

- ✓ مظفری، محمدمهدی، اجلی، مهدی، (۱۳۹۷)، مروری بر اقدامات پایداری محیطی و اجتماعی در سراسر مدیریت زنجیره تامین، اولین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در مدیریت کسب و کار و حسابداری با تاکید بر ارزش آفرینی و اقتصاد مقاومتی، تهران، موسسه آموزش عالی امینی بهمنیر.
- ✓ صالحی، ساناز، قابضی، روح الله، (۱۳۹۶)، بررسی رابطه ی فاکتورهای موثر مالی با مدیریت ریسک با در نظر گرفتن نقش تعدیل گر حمایت مدیریت ارشد در سازمان تامین اجتماعی استان کهگیلویه و بویر احمد، سومین کنفرانس بین المللی مدیریت و مهندسی صنایع، تهران، دانشگاه مقدس اردبیلی.
- ✓ نخعی، حبیب الله، زارع بیدکی، مهدی، (۱۳۹۶)، بررسی رابطه بین ارزیابی پایداری حسابداری مدیریت و کنترل مدیریت و گزارش دهی، کنفرانس سالانه پارادایم های نوین مدیریت در حوزه هوشمندی، تهران، دبیرخانه دائمی کنفرانس، دانشگاه تهران.
- ✓ Adams, R., Jeanrenaud, S., Bessant, J., Denyer, D., & Overy, P. (2016). Sustainability-oriented innovation: A systematic review. *International Journal of Management Reviews*, 18(2), 180-205.
- ✓ Akroyd, C., Biswas, S. S. N., & Chuang, S. (2016). How management control practices enable strategic alignment during the product development process. *Advances in Management Accounting*, 26, 99–138.
- ✓ Anderson, D. R. (2005). *Corporate survival: The critical importance of sustainability risk management*. New York: iUniverse.
- ✓ Anderson, D. R. (2006). The critical importance of sustainability risk management. *Risk Management Magazine*, 53, 66–74.
- ✓ Anderson, D. R., & Anderson, K. E. (2009). Sustainability risk management. *Risk Management and Insurance Review*, 12(1), 25–38.
- ✓ Bansal, P., & Roth, K. (2000). Why companies go green: A model of ecological responsiveness. *Academy of management journal*, 43(4), 717-736.
- ✓ Baysal, C., Mısırdalı, Y. F., & Sevim, Ş. (2020). Analysis of the relationship between organizational commitment and counter productive work behaviour on academicians. *Serbian Journal of Management*, 15(1), 143-157.
- ✓ Beattie, V., & Smith, S. J. (2013). Value creation and business models: refocusing the intellectual capital debate. *The British Accounting Review*, 45(4), 243-254.
- ✓ Bocken N.M.P, Short S. W., Rana P, Evans S.(2014), A literature and practice review to develop sustainable business model archetypes *Journal of Cleaner Production*, Vol. 65, 42-56, p.42.
- ✓ Bonini, S., & Gorner, S. (2011). *The business of sustainability*. McKinsey & Company.
- ✓ Borkovskaya, Victoria G., R. Roe, and W. Bardenwerper, (2018). "Sustainability Risk Management: The Case for Using Interactive Methodologies for Teaching, Training and Practice in Environmental Engineering and Other Fields." *The International Science and Technology Conference "FarEastCon"*. Springer, Cham.
- ✓ Bui, B., & de Villiers, C. (2017). Business strategies and management accounting in response to climate change risk exposure and regulatory uncertainty. *The British Accounting Review*, 49(1), 4–24.
- ✓ Colbert, B., Wheeler, D., & Freeman, R. E. (2003). Focusing on Value: Reconciling Corporate Social Responsibility, Stakeholder Theory and Sustainability in a Network World. *Journal of General Management*, 28(3), 1-28.
- ✓ Deloach, J., (2000). *Enterprise-wide risk management: Strategies for linking risk and opportunities*. London: Financial Times/Prentice Hall.

- ✓ Deloitte, (2009). Risk Management in the Spotlight. Available at: [http://www.deloitte.com/assets/DcomGlobal/Local%20Assets/Documents/us_fsi_GlobalRskMgmtSrvy_June09\(1\).pdf](http://www.deloitte.com/assets/DcomGlobal/Local%20Assets/Documents/us_fsi_GlobalRskMgmtSrvy_June09(1).pdf) (accessed August 6, 2012).
- ✓ Deloitte, (2010). The People Side of Risk Intelligence. Available at: http://www.deloitte.com/view/en_US/us/Services/additional-services/talent-human-capital/hr/617529bbdb177210VgnVCM100000ba42f00aRCRD.htm (accessed August 6, 2012).
- ✓ Espahbodi, L., Espahbodi, R., Juma, N., & Westbrook, A. (2019). Sustainability priorities, corporate strategy, and investor behavior. *Review of Financial Economics*, 37(1), 149-167.
- ✓ Funston, F., & Wagner, S. (2010). *Surviving and thriving in uncertainty: Creating the risk intelligent enterprise*. John Wiley & Sons.
- ✓ Giannarakis, G., & Theotokas, I. (2011). The effect of financial crisis in corporate social responsibility performance. *International Journal of Marketing Studies*, 3(1), 2.
- ✓ Hart, S. L., & Milstein, M. B. (2003). Creating sustainable value. *Academy of Management Perspectives*, 17(2), 56-67.
- ✓ Heyzer, N. (2011). The Impact of the Financial and Economic Crisis on Sustainable Development, Particularly their Social Implications. ECOSOC. Available online: <https://www.unescap.org/speeches/impact-financialand-economic-crisis-sustainable-development-particularly-their-social> (accessed on 11 December 2019).
- ✓ Kagermann, H. (2015). Change through digitization—Value creation in the age of Industry 4.0. In *Management of permanent change* (pp. 23-45). Springer Gabler, Wiesbaden.
- ✓ Kim, S., Wagner, S. M., & Colicchia, C. (2019). The impact of supplier sustainability risk on shareholder value. *Journal of Supply Chain Management*, 55(1), 71-87.
- ✓ Kowalczyk, R., & Kucharska, W. (2020). Corporate social responsibility practices incomes and outcomes: Stakeholders' pressure, culture, employee commitment, corporate reputation, and brand performance. A Polish–German cross-country study. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 27(2), 595-615.
- ✓ Lenssen, J. J., A. Dentchev, N., & Roger, L. (2014). Sustainability, risk management and governance: Towards an integrative approach. *Corporate Governance*, 14(5), 670–684.
- ✓ Luthans, F., & Avolio, B. J. (2009). The “point” of positive organizational behavior. *Journal of Organizational Behavior: The International Journal of Industrial, Occupational and Organizational Psychology and Behavior*, 30(2), 291-307.
- ✓ MacDonald, D. B. (2011). When risk management collides with enterprise sustainability. *Journal of Leadership, Accountability, and Ethics*, 8(3), 56-66.
- ✓ Manab, N., & Aziz, N. (2019). Integrating knowledge management in sustainability risk management practices for company survival. *Management Science Letters*, 9(4), 585-594.
- ✓ Mikes, A. (2009). Risk management and calculative cultures. *Management Accounting Research*, 20(1), 18–40.
- ✓ Mirela, G. (2012). Risk management in the context of sustainable development. *Annals of the University of Oradea, Economic Science Series*, 21(1), 1248-1254.
- ✓ Perrin, T. T., Miccolis, J., & Shah, S. (2000). *Enterprise Risk Management: An Analytic Approach*. Tillinghast-Towers Perrin Monograph.
- ✓ Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2019). Creating shared value. In *Managing sustainable business* (pp. 323-346). Springer, Dordrecht.
- ✓ Reinerth, D., Busse, C., & Wagner, S. M. (2019). Using Country Sustainability Risk to Inform Sustainable Supply Chain Management: A Design Science Study. *Journal of Business Logistics*, 40(3), 241-264.
- ✓ Robbins, S. P., & Judge, T. A. (2007). *Organization behaviour*. Translated by Benyamin Molan). Indeks.

- ✓ Saravanamuthu, K. (2018). How risk information and stakeholder-participation affect the sustainability of collaborative decisions: A case study on how the sustainability of stakeholder decisions is affected by different levels of stakeholder participation in preparing risk information. *Business Strategy and the Environment*.
- ✓ Seroka-Stolka, O., & Fijorek, K. (2020). Enhancing corporate sustainable development: Proactive environmental strategy, stakeholder pressure and the moderating effect of firm size. *Business Strategy and the Environment*.
- ✓ Shad, M. K., Lai, F. W., Fatt, C. L., Klemeš, J. J., & Bokhari, A. (2019). Integrating sustainability reporting into enterprise risk management and its relationship with business performance: A conceptual framework. *Journal of Cleaner production*, 208, 415-425.
- ✓ Simons, R. (1991). Strategic orientation and top management attention to control systems. *Journal of Financial Economics*, 12(1), 49e62.
- ✓ Skouloudis, A., Malesios, C., & Dimitrakopoulos, P. G. (2019). Corporate biodiversity accounting and reporting in mega-diverse countries: An examination of indicators disclosed in sustainability reports. *Ecological indicators*, 98, 888-901.
- ✓ Wheelen, T. L., & Hunger, D. J. (2006). *Concepts in Strategic Management and Business Policies*.
- ✓ Wijethilake, C., Munir, R., & Appuhami, R. (2017a). Strategic responses to institutional pressures for sustainability: The role of management control systems. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 30(8), 1677-1710.
- ✓ Wijethilake, C., Munir, R., & Appuhami, R. (2017b). Proactive sustainability strategy and corporate sustainability performance: The mediating effect of sustainability control systems. *Journal of Environmental Management*, 196, 569-582.
- ✓ Wijethilake, C., Munir, R., & Appuhamy, R. (2016). Environmental innovation strategy and organizational performance: Enabling and controlling uses of management control systems. *Journal of Business Ethics*, July, 1-22.
- ✓ Woods, M. (2009). A contingency theory perspective on the risk management control system within Birmingham City Council. *Management Accounting Research*, 20(1), 69-81.
- ✓ Yilmaz, A. K., & Flouris, T. (2010). Managing corporate sustainability: Risk management process based perspective. *African journal of business management*, 4(2), 162-171.
- ✓ Zu, L. (2013). Sustainability risk management. *Encyclopedia of Corporate Social Responsibility*, Springer-Verlag, Berlin.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی